

jen omezeným vyhověním žalobě a stejně omezeným vyhověním návrhu žalovaných a neodporuje ani spisům ani zákonu.

Čís. 4886.

Škoda z opožděného dodání záležitosti může i v tom, že kupitel byl nucen opatřit si zboží za vyšší cenu odjinud anebo že mu ušla možnost výhodného prodeje zboží.

Náhradní nároky, jež bez ohledu na vadnost zboží dovozují se z opožděného dodání, nespádají pod čl. 349 obch. zák. (§ 932 obč. zák.).

Správa předpokládá, že věc byla přijata jako plnění. Odmínuto-li přijetí, nelze mluvit o nároku ze správy.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1925, Rv I 317/25.)

Žalobě o náhradu škody z opožděného dodání stroje vyhověl procesní soud první stolice potud, že přiznal žalobci 2.100 Kč. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného.

Důvody:

Nesprávné posouzení právní vytyká dovolatelka jednak proto, že odvolací soud uznal nárok na náhradu škody za opodstatněný, jednak proto, že neuznal jeho promlčení dle čl. 349 obch. zák. V obou směrech jest výtka v nepravu. Odvolací soud zjistil, že žalovaná byla dávno v prodlení s dodáním jednoho stroje, že žalobkyně dodaného jí stroje pro vadnost jako splnění nepřijala a dala ho žalované k dispozici, že následkem prodlení žalobkyně musila koupiti stroj dražší, by svou potřebu kryla, aniž by tím volila právo na náhradu škody místo splnění, nýbrž že žádá náhradu následkem opožděného plnění. Škoda pro opožděné dodání může spočívat i v tom, že kupitel si musí zboží opatřit odjinud, aby splnil svůj závazek a uhradil tak svou potřebu, a i v tom, že mu ujde možnost výhodného prodeje, ať již následkem poklesu cen nebo z jiných příčin. Zákon nevylučuje náhrady škody z důvodu opožděného dodání pro dražší nákup, i když se trvá na smlouvě, jen když škoda skutečně následkem opoždění a prodlení vznikla a kupitel k dražšímu nákupu byl nucen. A tu odvolací soud zjišťuje, že tu byly podmínky náhrady; jak prodlení, tak škoda z něho dražším nákupem a jeho potřebou i souvislost obou. Kupitel může žádati dle všeobecných pravidel náhradu škody, vzešlé mu prodlením s dodávkou zboží, a prodávatel musí mu nahraditi dle zásady Šu 1323 obč. zák. to, co by měl, kdyby bylo v čas dodáno. Žalobkyně byla by vydělala na stroji prodaném za 7000 Kč, 1600 Kč, a uchránila by se ztráty 500 Kč z dražšího nákupu. V obou obnosech je její škoda (srovnej Staub-Pisko k čl. 355 § 16). Že by škoda žalobkyně se zmenšila tím, že stroj dodaný až v roce 1923 má větší cenu nákupní nežli v době smlouveného splnění, dovolatelka ani netvrdila a tím se nebránila, nýbrž nabídla v první stolici jen důkaz o tom, že žalobkyně z dražšího nákupu neměla ztráty. Ten důkaz se jí však nepodařil. Do-

vozuje-li nyní teprve v dovolání a to dokonce všeobecně, že připuštěním úhradní koupě k uplatnění pouhého nároku na náhradu škody pro opožděné plnění vzniknouti by mohl kupiteli dvojnásobný zisk, jest tato obrana novotou, protože nebylo předneseno v první stolici, že z toho důvodu je škoda menší, a netřeba se touto okolností obírat. Ostatně žalobce sám potvrdil, že stroje v ceně klesly a na odbyt nejdou a škoda jeho podle toho nebude menší, i když žalovaná splnila. Také není nesprávné, že nepokládá odvolací soud nárok na náhradu škody za promlčený. Ve lhůtě čl. 349 obch. zák. promlčují se toliko nároky ze správy. Jimi jsou nároky, vypočtené v §u 932 obč. zák. Nároky z náhrady škody a náklady jsou nároky ze správy samé jen potud, pokud vzešly následkem vadnosti věci, nebo jsou následkem zrušení smlouvy pro vadnost. Ale nárok na náhradu škody, který by bez ohledu na správu vzešel z prodlení a není tedy s vadným dodáním v žádné souvislosti, nelze podřadit pod ustanovení §u 932 obč. zák. a čl. 349 obch. zák. Nad to nejedná se o náhradu škody z vadné dodávky proto, že k splnění ani nedošlo. Dle zjištění odvolacího soudu nepřijala žalobkyně vadného stroje jako splnění dle čl. 346 obch. zák., tedy splněno nebylo. Správa však předpokládá, že splněno bylo a že bylo zboží jako plnění přijato. Bylo-li jako splnění odmítnuto, není tu správy a nároku z ní. Žalovaný neuplatnil v tomto sporu, že dodávkou jest splněno, dokonce nesplnění je stanoveno právoplatně rozsudkem ve sporu opozičním. Nepřichází tedy již v úvahu, zda bylo plněno vadně, když stroj nebyl přijat jako splnění a nárok na náhradu není založen na správě, s ní nesouvisí.

Čís. 4887.

Prozatimné opatření (§ 379 a násl. ex. ř.).

Zákaz poddlužníku nepozbývá vůči němu účinnosti již uplynutím doby, na niž bylo prozatimné opatření povoleno, nýbrž teprve odvoláním zákazu ze strany soudu.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1925, Rv I 358/25.)

Ve sporu žalobce proti Dru Josefu P-ovi o 4351 Kč bylo žalobci povoleno prozatimné opatření, jímž bylo bance v K. zapovězeno, by nevydávala hotovosti a cenných papírů, Drem Josefem P-em u ní uložených. Prozatimní opatření bylo povoleno původně do 31. prosince 1922 a bylo pak prodlouženo do 31. března 1923. Dne 3. dubna vydala banka v K. hotovost i cenné papíry právnímu zástupci Dra Josefa P-a. Dne 7. dubna 1923 byla banka v K. vyrozuměna, že prozatimní opatření bylo prodlouženo do 31. prosince 1923. Žalobce spor proti Dru Josefu P-ovi vysoudil, exekuce zůstala však bezvýslednou. Domáhal se proto na bance v K. zaplacení 4100 Kč (obstaveného to peníze) a vydání obstavených cenných papírů, ježto žalovaná, ač neměla k tomu soudního poukazu, vydala obstavenou hotovost a cenné papíry právnímu zástupci Dra Josefa P-a, čímž zavinila, že exekuce na jmění Dra Josefa P-a zůstala bezvýslednou a žalobce byl tím poškozen. **Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvody:** Žalovaná banka, vydavši obstavenou hotovost a cenné papíry dne 3. dubna 1923, učí-